

CARANTINA AMANȚILOR

Corina Ozon

© 2021 Corina Ozon

© 2021 Editura Herg Benet, pentru prezenta ediție

Te rugăm să nu reproduci textul fără acordul expres al editurii, fie pe suport fizic, fie pe suport electronic, în afara limitelor legale de citare pentru utilizarea în recenzii sau în contexte de promovare. Sprijină și tu creativitatea. Îți mulțumim.

Editura Herg Benet

București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Concept grafic: TheSpartan Bureau

Foto copertă: © 2021 golubovy | Adobe

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OZON, CORINA

Carantina amanților / Corina Ozon. București : Editura

Herg Benet, 2021

ISBN 978-606-763-298-9

821.135.1

Tipărit la ArtPrint

EDITURA
HERG BENET

1. CATI ȘI UN NOU AN

Nici nu știu când a trecut timpul, dar deja m-am obișnuit cu viața cu Mircea. Nu a fost ușor, am mai avut discuții despre faptul că mergea prea des la copii, că o vede pe Teo, dar mi-am dat seama că trebuie să fiu și eu mai maleabilă. Că, dacă a ales să rămână cu mine, nu trebuie să devin o ciocăniitoare. Și, din acel moment, parcă totul a mers mult mai bine. Cami și Clau mi-au și spus că, în fond, el nu mă sufocă, îmi dă libertate să merg unde vreau, să mă văd cu ele, ceea ce nu e puțin. Aveam la compania la care am lucrat multe colegi care-și dădeau ele aere de femei independente și puternice, iar acasă erau preș pentru soții lor. Le auzeam cum plâng încuiate în baie, că ăia le stresau. Eu nu știu de ce unii sunt atât de terminați și nici nu înțeleg cât de disperată să fii să stai cu un asemenea dobitoc? Că cică ai

copii, păi, da, dar ăia cresc și nu le mai pasă de viața ta. Că asta a fost munca mea de lămurire cu Mircea, când se tot codea cu divorțul. Și s-a convins și el că am dreptate. Acum merge la copii când poate și are stare, nu din obligație, că așa a zis nu știu ce tribunal al sufletului meu. Teo a revenit și ea la sentimente mai bune, a făcut pe-a nebuna un timp, i-a tot cerut bani, îi făcea scandal când el mergea la copii, dar s-o fi plictisit și ea sau și-o fi găsit pe cineva. Că urâtă nu e, nici proastă. Dacă nu ar fi fost așa matracucă, n-ar fi plecat Mircea de la ea. Mă rog, ideea e că după ce am divorțat de Epaminonda lucrurile s-au mai așezat și toată lumea a devenit mai calmă.

Înainte de Anul Nou, m-am întors la Mircea, nu am putut rezista să stau mult timp departe de el. M-am întors în apartamentul închiriat și i-am făcut o surpriză. El, săracul, venea de la Nelu, că nu mai suporta să stea singur. L-am găsit jigărit într-un hal fără de hal. Așa de rău mi-a părut atunci, pentru că, ne place, nu ne place, noi mai gândim și cu vaginul uneori. Și le facem bărbaților zile fripte. Deși, dacă stau să-mi amintesc, și el a gândit cu alte părți și mai puțin cu creierul.

Clau ne-a angajat pe toate la cafeneaua pe care a cumpărat-o Pișcoțel și toate mergeau bine. Acolo am făcut și Revelionul, unde a venit lume puțină și

bună. Că nu am pus pe masă sarmale și fripturi, ci un meniu ușor. Am oferit multe variante de ciocolate caldă și cafele, bomboane și prăjituri. A fost o atmosferă minunată, a cântat live o formație tare bună, nu mai auzisem de ea. Mircea s-a comportat impecabil, m-a dansat, eu de fapt eram la serviciu, și printre postările pe care le făceam pe Instagram și Facebook, că treaba mea era să promovez afacerea, ne sărutam și ieșeam la câte o țigară. Au venit și Nelu cu Lizi, mi-au zis dimineața că s-au simțit foarte bine și ne-au felicitat. Eram mândră și bucuroasă. Pentru că veneam la un serviciu cu plăcere și lucram cu prietenele mele. A fost o situație mai ciudată, când Nelu a dat ochii cu Cami, dar au trecut cu înțelepciune peste penibil. Cami chiar mi-a spus că o place pe Lizi și se bucură pentru Nelu, l-a văzut liniștit și foarte domesticit. ăsta a fost cuvântul ei. Ea nu-l mai iubea pe tatăl fetei ei, grecul care i-a frânt inima. ăla se vântura prin lume și le mai trimitea bani. Mai vorbeau la telefon despre Catina, fetița lor era o dulceață de copil. Cami a adus-o și pe ea la Revelion și a făcut deliciul tuturor cum se învârtea pe la mese și dansa. A adormit după miezul nopții și am pus-o pe un fotoliu învelită cu o pătură. Dormea ca un înger și nu-mi mai puteam lua ochii de la ea. Nu-mi venea să cred cum a crescut odată cu noi și că mai avea puțin și mergea

la școală. Larisa a venit cu Tibi, dar ea a lucrat toată noaptea, servea la mese. Sigur că a făcut gafe, că altfel nu ar mai fi fost ea. Tibi a stat la masă cu noi, unde se aflau Nelu cu Lizi, Cami și Pișcoțel care ținea în colțul gurii un trabuc, stins, că nu se fuma înăuntru, de ziceai că e Nașul nașilor. Se uita în jur cu un aer de superioritate și mulțumire, dar nu cred că e un om rău. La câte a făcut pentru Clau. Și apoi ne-a făcut și nouă bine cumpărând cafeneaua asta. Mircea mi-a zis după aceea că o mânca din ochi pe Clau și îi purta de grijă ca unui copil, iar ea venea mereu pe la masă și-l pupa pe creștet. I-a plăcut și de Tibi, care nu a mai adormit înainte de miezul nopții, așa cum făcea, inclusiv la nunta lui a adormit buștean. Părea că relația cu Larisa s-a mai îmbunătățit, deși ea tot nebună a rămas.

La Revelion purta, normal!, o rochie foarte scurtă, galbenă, cu niște stele mari aurii și tocuri atât de înalte, că i-am atras atenția că o vor incomoda. „Lasă, fată, că rezist eu!“, mi-a zis sigură pe ea. Când au început oamenii să vină, ea se agita ca un titirez să-i întâmpine și le indica masa rezervată. Părul lung și blond și-l făcuse în bucle și și-l dădea mereu cu mâna la o parte de pe față. Larisa are un păr frumos și, la câte vopsele a pus pe el, mă și mir că mai era atât de des. Mă dureau ochii de la galbenul rochiei

ei, mi se părea total nepotrivită, dar nu i-am spus nimic. A început să se servească meniul, niște tarte și legume. De câte ori lua câte o farfurie să o ducă la masă, ea comenta: „*Ce mâncare pentru capre!*“. E drept, meniul nu a fost chiar ieftin, dar și cafeneaua avea un renume și era bine poziționată, într-un cartier mai select. Și apoi lumea nu vine să se îndoape în noaptea de Revelion. Eu stăteam la bar ca să fac niște fotografii și o vedeam pe Larisa cum căra farfuriile la mese. I-am zis să nu mai bombăne, dar ea mi-a răs în nas. Dar am observat că merge mai lent și de ce mi-a fost teamă, n-am scăpat. Larisa, când pune gura pe alcool, se făcea mangă instant. Desigur că am prelucrat-o dinainte să se abțină, avea timp să bea, și ne-a promis, în stilul ei, că așa va face. „*Voi chiar n-aveți încredere în mine?*“ Sigur că nu aveam, la câte chestii de pomină a făcut, și poftim dovada! Mai era vreun sfert de oră până la miezul nopții și ne agitam să pregătim artificiile, ca să ieșim cu toții afară. Larisa ducea un platou și o vedeam că se înclină periculos. Până să ajung la ea, s-a echilibrat la loc. Ea m-a văzut și, când trecea pe lângă mine, a zis râzând: „*Fată, nu belii ochii că proasta, doar mi-am înmuiat buzele. Hai, că nu vă fac de râs!*“. Chiar m-am enervat, deși mai era puțin până la Anul Nou, dar tot i-am spus: „*Vezi cum vorbești, că nu ești pe maidan, ce Dumnezeu!*“. Ea

și-a ținut buzele, semn că era amețită, și a plecat făcând pe-a supărata. L-am rugat pe Michi, băiatul de la bar, pe care Clau l-a preluat de la vechiul proprietar al cafenelei, să se ocupe de șampania pentru clienți. M-am uitat după Mircea, care se ridicase de la masă și mă căuta cu privirea, m-am dus către el și l-am luat de braț, apoi am ieșit afară cu toții. Nu era foarte frig, zăpadă foarte puțină, ninsese în ziua aceea, dar nu a rămas mai nimic. Deja se auzeau pe-tarde în oraș, iar Tibi a aprins artificii și le-am privit cum explodează în culori pe cerul nopții. Mircea m-a luat de după umeri și m-a strâns lângă el. Am luat câte un pahar cu șampanie și ne-am privit în ochi cu dragoste. „*La mulți ani, iubito!*“, mi-a zis el. Eu am rămas surprinsă, nici nu mai știu de când nu mi-a mai zis astfel. „*La mulți ani, iubitule!*“, i-am răspuns zâmbind în timp ce ciocneam paharele. Ne-am sărutat prelung până a venit Nelu să ne pupe și să dea noroc cu noi. „*Hai, lasați gigiuleala, că abia a început anul!*“, ne-a spus vesel. Ne-am îmbrățișat toți, era și Lizi, apoi m-am dus la fete și ne-am luat în brațe. Cami, Clau, Larisa, toate eram acolo, și chiar speram din tot sufletul să rămânem în formula asta mereu. După ce s-au terminat artificii, am intrat în cafenea, iar lumea s-a așezat la mese. Ne-am dus și noi la a noastră, mi se făcuse foame, nu mâncasem mai

nimic toată ziua. Am postat niște fotografii cu urări de Anul Nou, cu bucurii și dorințe și bla bla bla, și când să duc furculița la gură, am auzit-o pe Larisa vorbind tare, se afla în fața mea la masă, între Tibi și Cami: „*Un nou an, un nou căcat!*“. Toți ne-am uitat la ea mirați, o priveam cum amesteca cu mâna în bolul de salată. „*Ce vă uitați așa? Serviți cu încredere, că nu am pus mâna la cur!*“ Tibi înghițea în gol, Pișcoțel a rămas cu trabucul atârnat în colțul gurii, Lizi se foia, Nelu și Mircea se abțineau să nu rătă. Clau nu era, se dusesse la masa muzicanților ca să știe că e totul în regulă. Cami a spart momentul de stânjenală care s-a așezat brusc: „*Larisa, ești ok?*“. „*Da, de ce să nu fiu? Aaa, că nu vorbesc și nu mă port ca o doamnă, că eu nu sunt ca voi. Asta e! Sunt de la țară. Acum o să mă omorâți sau ce?*“ Și a încheiat dând pe gât un pahar cu vin. Eram totuși îngrijorată, pentru că părea foarte furioasă, iar ea când bea era chiar hazlie. L-am privit întrebător pe Tibi, dar acesta a ridicat din umeri. Era mai preocupat de mâncarea din farfurie sau îi era rușine. Larisa părea tristă, dar când a răsunat o melodie din boxe, a bătut din palme entuziasmată: „*Asta e melodia pe care mi-am tras-o eu prima oară!*“ și a sărit de pe scaun. Înainte să o putem opri, s-a dus pe locul în care cânta formația și a început să danseze. Vorba vine să danseze, era o scâlămbăială în

și i-a spus lui Tibi că vine în zece minute. Am ajutat-o pe Larisa să se îmbrace cu paltonul, dar nu se putea ține pe picioare din cauza tocurilor. Am descălțat-o frumos și i-am zis lui Tibi să o ducă în brațe până la mașină. „*Să-i faci un ceai când se trezește, s-ar putea să-i fie rău!*“, l-a instruit Cami, grijulie. După ce au plecat, am tăcut o vreme, apoi Nelu a dezmoșit atmosfera cu niște bancuri. Nu prea avea haz, dar ne-am prefăcut că râdem. Mircea s-a apropiat de urechea mea și mi-a zis: „*Dansăm și noi de Revelionul ăsta?*“. Am dat din cap afirmativ și ne-am dus să dansăm, ne-au urmat Nelu și Lizi și apoi alte perechi. Stăteam lipită de Mircea și auzeam cum îi bate inima, părea că inima mea o imita. Mi-am pus capul pe umărul lui și am închis ochii. Era bine așa, mă simțeam protejată și iubită.

Am ajuns dimineața frânți acasă și am adormit până după prânz. Începeam împreună un nou an și îmi doream tot binele pentru noi. Nu i-am mai făcut scandal lui Mircea când i-a dat lui Teo mesaj după miezul nopții și a întrebat de copii, oricum tot eu eram cu el în pat, nu ea.

2. MIRCEA ȘI RESEMNAREA

Am avut un Revelion ca niște pensionari, vorba lui Nelu, dar n-a fost rău. „*S-au dus vremurile cu adrenalina, Mircea!*“, mi-a zis el. Iar timpul a trecut al naibii de repede, că mai un pic și iar vine luna groazei, adică martie, când trebuie să ne dăm peste cap să luăm măștișoare, flori, cadouri, că flori e prea puțin. Și chiar dacă am divorțat de Teo, tot trebuia să-i iau ceva, și ei, și fostei soacre, până la urmă au grijă de copiii mei. Ca să mai reducem din cheltuieli, ne-am mutat în garsoniera mătușii lui Cati, acolo unde locuia ea când ne-am cunoscut. E destul de mare și am mai amenajat-o și noi, e chiar mai aproape de centru decât apartamentul cu chirie. Cati s-a angajat la cafe-nea și puteam și eu să fiu mai generos acum.

La serviciu ne-a venit un șef nou, un oltean foarte descurcăreț și care nu-și pierde vremea cu